

РЕШЕНИЕ

№ 10689

гр. София, 21.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 39 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕН Г. ГЕНЕВ

при участието на секретаря РУЖА Й. А.
като разгледа докладваното от ПЛАМЕН Г. ГЕНЕВ Гражданско дело № 20221110109551 по описа за 2022 година

Фирма е предявило срещу Л. Г. Ц. и И. Г. Ц. /конституирани на мястото на Г. Г. Ц./ установителни иски по реда на чл. 422 ГПК с правна квалификация чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 149, ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД с искане спрямо ответниците да бъде признато за установено, че дължат в условията на разделност на ищеца при квоти Л. Г. Ц. – 1/2 и И. Г. Ц. – 1/2 следните суми: сумата от 4078.74 лв., представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за топлоснабдения имот, находящ се на адрес: /административен адрес/, аб. № ***** за периода от 01.05.2017 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от 26.02.2021 г. до изплащане на вземането, лихва за забава върху главницата за топлинна енергия в размер на 436.13 лв. за периода от 15.09.2018 г. до 17.02.2021 г., сумата от 42.88 лв., представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.12.2018 г. до 31.03.2020 г., ведно със законна лихва от 26.02.2021 г. до изплащане на вземането, лихва за забава върху главницата за дялово разпределение в размер на 5.69 лв. за периода от 31.01.2019 г. до 17.02.2021 г., за които вземания е издадена заповед за изпълнение по гр. д. № 12116/2021 г. по описа на СРС, 39 състав.

Ищецът твърди, че е налице облигационно отношение, възникнало с наследодателя на ответниците въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали 3 потребителите, без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че е доставил за процесния период на наследодателя на ответниците топлинна енергия, като той не е заплатили дължимата цена, формирана на база прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, изготвени по реда за дялово разпределение, както и такса за дялово разпределение. Твърди, че съгласно приложимите Общи условия в случай, че резултатът от изравняването е сума за доплащане, тя се прибавя към първата дължима сума за съответния период, а когато е сума за възстановяване, от нея да се приспадат най-старите просрочени задължения на потребителя. Поддържа, че ответниците изпаднали в забава, поради което претендира заплащане на обезщетение за забава по чл. 86, ал. 1 ЗЗД върху главницата. Претендира

разноски. Пред съда процесуалният представител на страната поддържа исковата молба и претендира разноски, за което представя списък по чл. 80 от ГПК.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответниците Л. Г. Ц. и И. Г. Ц. са подали отговори на исковата молба с идентично съдържание, в които оспорват предявените срещу тях искове. Ответниците оспорват качеството си на потребител, както и наличието на договорни отношения с дружеството. Оспорва се да е имало сключен договор с топлинния счетоводител. Оспорва се средствата за измерване да са притежавали измервателна годност. Не били представени доказателства за количеството и качеството на представената услуга. Правят се възражения за погасяване на задълженията по давност. Молят съдът да отхвърли изцяло предявените искове. Претендират разноски. Пред съда процесуалният представител на ответниците посочва, че страните са подписали споразумение, с което са уредили взаимоотношенията помежду си.

Третото лице – помагач на страната на ищеца Фирма не изразява становище.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са установителни искове по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК, с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, за дължимост на суми начислени на ответника като стойност на получена и разходвана от него топлинна енергия на процесния адрес.

По общите правила за разпределение на доказателствената тежест, всеки е длъжен да установи всички положителни факти, на които основава претенцията си (чл. 154, ал. 1 от ГПК). Ищецът е следвало да установи при условията на пълно главно доказване следните правопораждащи факти, а именно: 1) по иска за главницата - че спорното главно право е възникнало, в случая това са обстоятелствата, свързани със съществуването на договорни отношения между страните за доставката на топло енергия, както и качеството на ответника на потребител на такава топлоенергия, обема на реално доставената на ответника топло енергия за процесния период, както и че нейната стойност възлиза именно на спорната сума и 2) по иска за законната лихва за забава - че главното парично задължение е възникнало, че е настъпила неговата изискуемост, както и че размера на законната лихва възлиза именно на спорната сума. Ответникът може да противопостави защитни правопогасяващи или правоизключващи възражения.

В случая посочените предпоставки са налице, доколкото всички факти, включени във фактическия състав на вземането са безспорни между страните, още повече, че по делото ответниците са представили споразумение от 02.03.2023 г., подписано от Л. Г. Ц. в лично качество и като пълномощник на Илиана Г. Ц., с което споразумение ответниците са признали задълженията предмет на настоящото производство и са постигнали съгласие за разсроченото им плащане в срок до 02.02.2026 г. Още повече, че съгласно изявленията на процесуални представител на ищеца се установява, че към момента на устните състезания са погасени три вноски по споразумението от 02.03.2023 г. на стойност от по 155.86 лв. всяка, като така декларираното обстоятелство представлява по своя характер признание на неизгоден за страната факт, който се цени от настоящият състав по реда на чл. 175 от ГПК с оглед останалите данни по делото съдът приема, че то отговаря на истината.

В настоящият случай с подписването на споразумението има характера на признание на дълга. То е направено след изтичане на тригодишния давностен срок за част от задълженията, но за да настъпи погасителният ефект на давността, длъжникът трябва да се е позовал на нея, тъй като този

ефект не настъпва автоматично. Законът предоставя на длъжника да прецени дали да се позове на давност и да се освободи от задължението или да го плати, макар и след изтичане на давностния срок. Щом ответниците са подписали споразумението с ищеца, те са признали, че вземанията съществуват, дължими са и са се съгласил да ги изплатят, което те са и започнали да изпълняват в сроковете посочено в споразумението. След като ответниците са сключили споразумение и са поели задължението да изпълнят частично погасени по давност вземания, те са направили отказ от давност, който е действителен - по аргумент за противното от чл. 113 от ЗЗД. Изтичането на давностния срок не води до погасяване на вземането, а на възможността то да се защити по съдебен ред. Дори след изтичане на давностния срок изпълнението на погасено по давност вземане е действително. Между страните не се спори, че ответниците са погасили сумата в размер на 467.58 лв. /представляваща първите три падежирали вноски от споразумението/, като с оглед правилото на чл. 76, ал. 2 от ЗЗД, настоящият състав намира, че с нея е погасени разноските за държавна такса за исково и заповедно производство и съдебно удостоверение в размер на 187.54 лв., която сума е изрично посочена в споразумението, лихва за забава върху главницата за дялово разпределение в размер на 5.69 лв. за периода от 31.01.2019 г. до 17.02.2021 г., както и частично лихвата за забава върху главницата за топлинна енергия в размер на 274.35 лв. за периода от 15.09.2018 г. до 17.02.2021 г. При това положение предявените иски срещу ответниците се явяват частично неоснователни, поради погасяването им в посочените части чрез плащане в хода на процеса и като такива следва да бъдат отхвърлени в тази им част, а в останалата си част следва да бъдат уважени.

По разноските:

В съответствие със задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ВКС, ОСГТК, т. 12, съдът следва да се произнесе и по разпределението на отговорността за разноски в заповедното и исковото производство. Въпреки частичното отхвърляне на предявените иски, доколкото се касае за погасяването му в хода на процеса, ответниците дължат направените и претендирани от ищеца разноски. Съдът намира, че с оглед на размера на извършените плащания, че са погасени и част от вземанията за съдебните разноски, като на ищеца следва да му бъдат присъдени разноски за съдебно-счетоводна експертиза в размер на 250 лв., съдебно-счетоводна експертиза в размер на 300 лв., 100 лв. юрисконсултско възнаграждение в исковото производство определено от настоящият състав на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК и 50 лв. юрисконсултско възнаграждение в заповедното производство. При този изход на спора на ответниците не се дължат разноски.

Воден от горното, Софийски районен съд,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените иски от „Фирма, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление /административен адрес/ срещу Л. Г. Ц., ЕГН *****, с адрес /административен адрес/ и И. Г. Ц., ЕГН *****, с адрес /административен адрес/ ответниците конституирани на мястото на Г. Г. Ц./, по реда на чл. 422, ал. 1 от ГПК с правно основание чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, че Л. Г. Ц. и И. Г. Ц. дължат в условията на разделност на „Фирма при квоти Л. Г. Ц. – 1/2 и И. Г. Ц. – 1/2 следните суми: сумата от 4078.74 лв., представляваща цена на доставена от дружеството топлинна енергия за топлоснабдения имот,

находящ се на адрес: /административен адрес/, аб. № ***** за периода от 01.05.2017 г. до 30.04.2020 г., ведно със законна лихва от 26.02.2021 г. до изплащане на вземането, лихва за забава върху главницата за топлинна енергия в размер на 161.78 лв. за периода от 15.09.2018 г. до 17.02.2021 г., както и сумата от 42.88 лв., представляваща цена на извършена услуга за дялово разпределение за периода от 01.12.2018 г. до 31.03.2020 г., ведно със законна лихва от 26.02.2021 г. до изплащане на вземането, за които вземания е издадена заповед за изпълнение по гр. д. № 12116/2021 г. по описа на СРС, 39 състав, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за лихва за забава върху главницата за топлинна енергия за сумата над уважения размер от 161.78 лв., до пълния претендиран размер от 436.13 лв., както и иска за лихва за забава върху главницата за дялово разпределение в размер на 5.69 лв. за периода от 31.01.2019 г. до 17.02.2021 г., поради плащането им в хода на процеса.

Решението е постановено при участието на привлечено от ищеца трето лице-помагач - Фирма.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____